

Parlant de propostes i promeses, un adéu per sempre

El mes de setembre de l'any passat des de CGT vam enviar una xicoteta proposta de millora de la nostra oferta formativa, tant a la Gerència, a la direcció del servei, SFPIE, com a la resta de seccions sindicals. La proposta incloïa, de nou, petició d'algunes dades necessàries per a poder tenir una idea clara dels recursos destinats a cada línia formativa, la demanda existent, etc. En el document incidíem en la necessitat d'obrir accions formatives, amb manuals estandarditzats, tant de la nova aplicativa UXXI acadèmic com d'un curs, destinat al nou personal que s'incorpora a qualsevol unitat, amb la finalitat de pal·liar part de les càrregues de treball extres que suposa formar als nostres companys i companyes que, per primera vegada, han de bregar amb una infinitat de processos i aplicacions de gestió.

El recorregut del document es va tornar a trobar amb totes les casualitats d'aquesta santa casa. Casualment serveix perquè la direcció del SFPIE ens transmeta la seua falta de recursos, Gerència *no comment*, i la candidata a nova rectora, Ángeles Solanes, encarregada del Vicerectorat de Formació, casualment suposem, està en altres qüestions més importants i, també suposem, ningú l'informa de la nostra proposta. Quina casualitat!. Una altra iniciativa sindical que es topa amb la nostra excel·lent governança universitària.

I, si per atzar, repassem els programes de les quatre candidatures al Rectorat ens trobarem que la formació (i altres tantes qüestions que exigim i proposem sindicalment que s'afronten), apareix com a eix bàsic de treball a desenvolupar des dels equips directius que formen cadascuna de les quatre persones candidates. Són només promeses electorals o per casualitats vàries, es materialitzaran realment en benefici de tota la comunitat universitària? Bona pregunta.

El que no és tan accidental és veure els resultats de l'acció de govern acabat un mandat rectoral. Mavi Mestre se'n va i ens deixa algunes reals promeses executades. Un gran Servei de Comunicació i un altre, el d'Informàtica, reestructurat en tres nous; mentre altres serveis generals i centrals, com el SFPIE, continuen demandant més recursos, encara que de recursos, casualment, també anem necessitats molts centres i unitats. Ens deixa també uns quants falsos autònoms, donades les necessitats del màrqueting comunicatiu, més una unitat econòmica pròpia per a òrgans directius que assumeix tanta necessitat directiva i de màrqueting. També una excel·lent aplicació UXXI, que ens consumeix recursos de tota mena donades les seues excel·lents característiques, més uns quants edificis en construcció, donades les nostres necessitats de creixement espacial. Esperem que quan s'inauguren no passen els calvaris climàtics de la recent Facultat d'Infermeria ni apareguen els problemes estructurals que pateixen altres edificis universitaris. I, tot això, amb una escassa ampliació de plantilla pròpia i amb unes insignificants o ridícules reclassificacions de personal per a assumir tant creixement espacial ja que l'exponencial de més càrregues de treball ho assumim com podem. Bé, els quatre magnífics, catalogats com a personal directiu professional, ràpidament van actualitzar els seus específics normatius, espacial i exponencialment parlant. Per no parlar de la també espacial, perdó especial, paga compensatòria promesa fa quatre anys que finalment ens ha deixat al PTGAS.

Entre el professorat, tenim la sort de continuar mantenint els greuges i desigualtats que pateixen els col·lectius laborals: amb les mateixes responsabilitats que les seues compis funcionaris, però amb pitjors sous. També tenim la sort de mantenir-los en una carrera curricular sense fi, on tot val: pagar per publicar; ajustar la investigació a interessos externs (revistes, finançadors...); deixar a l'estacada al 'menys productiu'; ocupar només els càrrecs de responsabilitat que 'sumen' en el CV o en el sou, o que 'resten' docència; abandonar tota pràctica col·lectiva que no tinga aparellada una certificació... I mira per on, ja per fi comptem amb un nou col·lectiu de PDI per a ser explotat: després de l'exitosa experiència d'explotació acumulada al llarg dels anys amb el professorat associat, ara un nou grup de persones, el professorat substituït, podrà cobrir totes i cadascuna de les necessitats docents, per un preu irrisori i una temporalitat extrema. Visca el capitalisme acadèmic legislatiu!

I, com no, passarà a la història per ser la primera rectora de la nostra benvolguda universitat després de 525 anys, o més, i per decretar el tancament institucional aquell fatídic octubre del 2024 davant la mirada atònita i menyspreadora del Govern de la Generalitat.

Doncs això, Adéu per sempre, Mavi.

CGT- UV

De propuestas i promesas, elecciones rectorals

El pasado mes de septiembre del año pasado desde CGT enviamos una pequeña propuesta de mejora de nuestra oferta formativa, tanto a la Gerencia, a la dirección del servicio, SFPIE, como al resto de secciones sindicales. La propuesta incluía, de nuevo, petición de algunos datos necesarios para poder tener una idea clara de los recursos destinados a cada línea formativa, la demanda existente, etc. En el documento incidíamos en la necesidad de abrir acciones formativas, con manuales estandarizados, tanto de la nueva aplicativa UXXI académico como de un curso, destinado al nuevo personal que se incorpora a cualquier unidad, con el fin de paliar parte de las cargas de trabajo extras que supone formar a nuestras compas que, por primera vez, tienen que lidiar con un sinnúmero de procesos y aplicaciones de gestión.

El recorrido del documento se volvió a encontrar con todas las casualidades de esta santa casa. Casualmente sirve para que la dirección del SFPIE nos transmita su falta de recursos, Gerencia *no comment*, y la candidata a nueva rectora, Ángeles Solanes, encargada del Vicerrectorado de Formación, casualmente suponemos, está en otras cuestiones más importantes y, también suponemos, nadie le informa de nuestra propuesta. Qué casualidad! Otra iniciativa sindical que se topa con nuestra excelente gobernanza universitaria.

Y, si por azar, repasamos los programas de las cuatro candidaturas al Rectorado nos vamos a encontrar con que la formación (y otras tantas cuestiones que exigimos y proponemos sindicalmente que se afronten), aparece como eje básico de trabajo a desarrollar desde los equipos directivos que forman cada una de las cuatro personas candidatas. ¿Son solo promesas electorales o por casualidades varias, se materializarán realmente en beneficio de toda la comunidad universitaria? Buena pregunta.

Lo que no es tan accidental es ver los resultados de la acción de gobierno acabado un mandato rectoral. Mavi Mestre se va y nos deja algunas reales promesas ejecutadas. Un gran Servicio de Comunicación y otro, el de Informática, reestructurado en tres nuevos; mientras otros servicios generales y centrales, como el SFPIE, siguen demandando más recursos, aunque de recursos, casualmente, también andan necesitados muchos centros y unidades. Nos deja también unos cuantos falsos autónomos, dadas las necesidades del marketing comunicativo, más una unidad económica propia para órganos directivos que asume tanta necesidad directiva y de marketing. También una excelente aplicación UXXI, que nos consume recursos de todo tipo dadas sus excelentes características, más unos cuantos edificios en construcción, dadas nuestras necesidades de crecimiento espacial. Esperemos que cuando se inauguren no pasen los calvarios climáticos de la reciente Facultad de Enfermería ni aparezcan los problemas estructurales que padecen otros edificios universitarios. Y, todo esto, con una escasa ampliación de plantilla propia y con unas insignificantes o ridículas reclasificaciones de personal para asumir tanto crecimiento espacial ya que el exponencial de más cargas de trabajo lo asumimos como podemos. Bueno, los cuatro magníficos, catalogados como personal directivo profesional, rápidamente actualizaron sus específicos normativos, espacial y exponencialmente hablando. Por no hablar de la también espacial, perdón especial, paga compensatoria prometida hace cuatro años que finalmente nos ha dejado al PTGAS.

Entre el profesorado, tenemos la suerte de seguir manteniendo los agravios y desigualdades que padecen los colectivos laborales: con las mismas responsabilidades que sus compis funcionariales, pero con peores sueldos. También tenemos la suerte de mantenerlos en una carrera curricular sin fin, donde todo vale: pagar por publicar; ajustar la investigación a intereses externos (revistas, financiadores...); dejar en la estacada al 'menos productivo'; ocupar sólo los cargos de responsabilidad que 'sumen' en el CV o en el sueldo, o que 'resten' docencia; abandonar toda práctica colectiva que no tenga aparejada una certificación... Y mira por dónde, ya por fin contamos con un nuevo colectivo de PDI para ser explotado: tras la exitosa experiencia de explotación acumulada a lo largo de los años con el profesorado asociado, ahora un nuevo grupo de personas, el profesorado sustituto, podrá cubrir todas y cada una de las necesidades docentes, por un precio irrisorio y una temporalidad extrema. ¡Viva el capitalismo académico legislativo!

Y, cómo no, pasará a la historia por ser la primera rectora de nuestra querida universidad tras 525 años, o más, y por decretar el cierre institucional aquel fatídico octubre del 2024 ante la mirada atónita y despreciativa del Gobierno de la Generalitat.

Pues eso, hasta siempre, Mavi.

CGT- UV

